

21.79x11.59	1	עמוד 25	השבוע	-	מעריב	14/08/2017	59795167-9
הכפר הירוק בית הספ 90290							

איכיליאני

לאונג'

הלידרס בלאונג'

ישראלים מעוררי השראה שאתם רוצים שהילדים שלכם יכירו:

ד"ר אלי פישר, נשיא ומייסד תשלובת ד"ר פישר, בן 81

התעשיינים. עד היום, אנו פעילים בעשייה חברתית ובתרומה לקהילה. בתי, סיגל בראון, לוקחת חלק בוועד המנהל של עמותת ילדים בסיכוי ופעילה בארגון זה שנים, וגם משמשת כיו"ר אריה יהודה, ארגון פילנתרופי של נשים. כמו כן, אנו מפעילים את הגלריה לאומנות ZOA על שם דבורה פישר ז"ל.

"בגלריה אנחנו יוזמים תערוכות בשיתוף עם עמותות שונות

ברחבי הארץ ובעזרת התערוכות מסייעים בהעלאת המודעות לפועלן. בתי השנייה, ד"ר נורית הראל, היא יו"ר ועדת החינוך של התאחדות התעשיינים וחברת הנשיאות. אלה הן רק דוגמאות לפעילות החברתית והקהילתית שלנו, המתפרסת על פני כל הארץ במגוון תחומים. כמו כן, אנו מחזיקים באוסף אומנות בנושא השלום, שאותו אנו מציגים ברחבי העולם כדי להראות שישראל שואפת לשלום".

עצת זהב לדור הצעיר:

"ליום צעיר בתעשייה: אם אתה לא עקשן ולא משוגע לרעיון שלך, אל תתחיל, כי לא תוכל לעבור את כל המשברים והקשיים שיהיו בדרך. וכמובן אתה צריך להיות מוכן לעבודה קשה במשך שנים רבות".

איך נהגת לבלות בהופש הגדול?

"כילד שיהקתי עם החברים ברחוב והלכנו לים, לא היו קייטנות ואם היו, אז לא היה כסף. יותר מאוחר הייתי בתנועת נוער וכל קיץ יצאנו למחנה עבודה באחד הקיבוצים שנוקקו לעזרה".

«היום אני משמש כנשיא החברה. את הניהול העברתי לדור הבא, לבנותיי סיגל בראון וד"ר נורית הראל, שמשמשות יו"ר משותף בחברה. אני ממשיך לעסוק בייזום קשרים עם גורמים בינלאומיים ובדיקת רעיונות עתידניים ברפואה".

מה היה החלום שלך בתור ילד?

"עם גמר ביה"ס היסודי החלטתי ששמונה שנות לימודים מספיקות לי ולא אמשיך בתיכון, אלא אלמד להיות מכונאי במוסך. התכוונתי להיות בקיבוץ, שם מכונאי היה מקצוע דרוש. אבל זה התפתח אחרת, ולבסוף למדתי בתיכון בכפר הירוק. שם החלטתי שאעסוק בפיתוח תרופות מצמחים, גם זה התאים לתוכניתי להיות בקיבוץ ולגדל צמחי מרפא".

מה הדבר שהבי סייע לך להגיע לעיסוקך הנוכחי?

"בעיקר הבסיס שקיבלתי במסגרת הלימודים באוניברסיטאות. בירושלים למדתי ביוכימיה ומיקרוביולוגיה והשלמתי את זה בהרווארד ובאוניברסיטת

קליפורניה, שם התמחיתי בפיתוח תרופות".

כיצד אתם תורמים לקהילה?

"אני מאמין שתרומה לקהילה היא חלק מהמחויבות של כל אחד מאיתנו, כל אחד על פי יכולתו. אשתי, דבורה ז"ל, הייתה מהתעשייניות הראשונות שפעלו למען הקהילה, והייתה הראשונה לזכות באות התרומה לקהילה של התאחדות

